

[**Helge Larsen.**]
mål, og disse spørgsmål vil så blive taget op i forhandlingerne om et eventuelt samarbejde.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Undskyld, at jeg må bruge endnu et minut af det høje tings tid, men det ærede medlem hr. K. B. Andersen er ikke tilfreds, før jeg har vist, at jeg i hvert fald har hørt nogle af de bemærkninger, han er fremkommet med.

Nu har vi lige hørt det ærede medlem hr. K. B. Andersen gå tilbage i historien og fortælle om mandefald blandt konservative rigsdagsmænd, jeg tror fra Asger Karstensen til Christmas Møller. Det ærede medlem hr. K. B. Andersen ved altså, at det kan forekomme, at folketingsmedlemmer forlader et parti. Hvis han vil gå tilbage i sit eget partis historie, vil han også finde eksempler på noget sådant; ellers skal jeg være ham til tjeneste. Jeg begriber vel, fordi det er menneskeligt — og det ærede medlem har ret til at forsøge at udnytte den omstændighed, at vi har mistet folketingsmedlemmer — at han forsøger at udnytte denne omstændighed til at slå lidt politisk småmønt i anledning af valgkampen. Det skal være ham så inderlig vel undt, men han må ikke forlange, at jeg skal hjælpe ham med det.

Poul Sørensen: Den højtærede handelsminister har jo et par gange henvendt sig til mig, hvad jeg kun er taknemlig for. Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men kun sige om det spørgsmål, der har været fremme her, at det er et spørgsmål, der har ligget til åben beskuelse og til debat, siden vi havde vort landsrådsmøde i november måned sidste år. Der har vi diskuteret, drøftet og vedtaget det, og siden har man landet over diskuteret denne sag. Jeg skal heller ikke her fordybe mig i alle de problemer om den dækning, som selvfølgelig skal skaffes til veje. Jeg ved ikke, om der kommer til at mangle et eller andet beløb, det må vi se på til den tid, men princippet er i hvert fald fastlagt både for den skattelovgivning, vi går ind for, og de dækningsmuligheder, vi anviser.

Der er selvfølgelig en stor principiel forskel eller i hvert fald en forskel, kan jeg

måske sige, mellem den højtærede handelsministers opfattelse af det og min og mit partis opfattelse. Handelsministeren har jo været den ivrigste forkæmper for at få omsen flyttet fra engros- til detaileddet. Det ville selvfølgelig føre for vidt — jeg tror heller ikke, den højtærede formand ville være glad for det — om jeg indledte en stor debat med den højtærede handelsminister herom, men vi har jo græsgange, som fører os sammen om spørgsmålet. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Erik Eriksen, der sagde, at det var ingen religion for ham. Det er heller ingen religion for mig i hvert fald. Det overrasker mig, hvis man sådan, uden at have kendskab til nogen ting, pludselig skulle tage stilling til, hvilken side af salen der ønskede fødevareroms. Jeg er ikke sikker på, at man så ville gøre det op til socialdemokratiets og det radikale partis fordel.

Der er store problemer knyttet til at lægge oms på fødevarer. Da vi sad og forhandlede det, dengang det såkaldte omsforlig skulle sluttes, hvor vi desværre manglede den højtærede handelsminister, som jo dog var knyttet til denne sag på mange måder, fremførte vi rent praktisk mange argumenter. Bl. a. anførte vi, at vi mente, at man skulle undtage fødevarer, og jeg havde minsandten den forestilling, at i hvert fald socialdemokratiet delte denne opfattelse, at for det første skulle man ikke belægge fødevarer med oms, og hvis man alligevel skulle gøre det, var det meget upraktisk, at man derefter skulle udbetale adskillige hundrede millioner kroner i støtteforanstaltninger, altså ny administration. Jeg troede da også, at man havde bøjet sig for, at man sparede vel op mod 100.000 erhvervsdrivende for at skulle føre et yderligere regnskab ud over det, de har, for det offentlige. Alle disse ting troede jeg på et vist tidspunkt at vi var enige om. Det har vi altså ikke været.

Men må jeg føje til, at billedet skal jo ikke fortæges ved denne lejlighed. Den højtærede handelsminister er jo sammen med sine venner flertallet her i salen. Man skal ikke gå rundt her i landet og udpege andre til et ansvar, som de ikke har. Vi har på saglig vis fremført vore argumenter om disse ting, og man har bøjet sig for disse saglige synspunkter, for ellers var man vel gået den vej, man gjorde ved helhedsløs-